

Historie

De vierkante toren (donjon) van Kasteel Vorden stamt waarschijnlijk uit 1300. Het was een militair bouwwerk, dat vanaf 1315 ook wordt bewoond. De rest van het kasteel is in de 16e eeuw gebouwd. Het huis is in het bezit geweest van vier adellijke geslachten: tot 1405 de familie Van Vorden, tot 1561 de familie Van Hackfort, tot 1771 de familie Van Ripperda en tenslotte de familie Van der Borch. In 1873 laat Paulus Anthony van der Borch het kasteel ombouwen tot een modern landhuis. Na de Tweede Wereldoorlog staat het kasteel leeg. Het raakt in verval en wordt in 1956 verkocht aan de N.V. Landbouw-, Bosch- en Bouwexploitatie Maatschappij 'De Renkumsche Heide'. In 1974 verworft de Stichting Het Geldersch Landschap het landgoed. Die verkoopt het kasteel en omliggende terrein aan de toenmalige gemeente Vorden, die het kasteel in 1976 restaureert en gebruikt als gemeentehuis. Wanneer Vorden in 2004 opgaat in de gemeente Bronckhorst, verkoopt zij het kasteel aan Karin de Rouw.

Kasteel Vorden is het hele jaar te bezichtigen op zaterdag en zondag van 11 tot 17 uur, en vanaf 14 mei t/m 31 oktober ook op vrijdag. Entree: € 8,50, kinderen € 4,00. In juli en augustus is het kasteel ook op woensdag open en misschien ook op donderdag, al is het handig om even te bellen als u zeker wilt zijn. Restaurant 't Kasteelhaantje is open op dezelfde dagen als het Kasteel, maar dan van 11 tot 20 uur, en op afspraak ook op andere dagen. Meer info op www.kasteelvorden.nl

• Kasteel Vorden stelt vier tot dusver afgesloten kamers open

Een privé-slaapkamer à la Downton Abbey

Kasteel Vorden is het hele jaar te bezichtigen en heeft sinds kort vier 'nieuwe' kamers opengesteld.

door Nicolien van Doorn
VORDEN.

Wonen op een kasteel, het lijkt zo mooi. Maar vergis

Karin de Rouw (52). "Er zijn maar weinig mensen die het kunnen. Je moet het zo graag willen dat je er alles voor over hebt. Want een kasteel, dat krijg je niet cadeau." Karin kan het weten. In 2005 kochten zij en haar toenmalige echtgenoot Kasteel Vorden, dat vanaf 1976 gediend had als het gemeentehuis van de voormalige gemeente Vorden. "Het zag eruit als een leeg kantoor. Sommige authentieke elementen waren bewaard gebleven, maar heel veel ook niet. Verder ademde het de sfeer van de jaren zeventig: alles was oranje en paars en aan de muren hing jubitehang. Tijdens het opknappen kwamen we van alles tegen. Om het overzicht te bewaren hebben we het ruimte voor ruimte aangepakt." In 2009 gingen ze uit elkaar, maar Karin wilde per se in het kasteel blijven wonen. "Ik heb van de nood een

deugd gemaakt en het kasteel opengesteld voor het publiek. Want er moest wel brood op de plank komen." Ze heeft van alles bedacht om het gebouw en de bijna drie hectare grond eromheen rendabel te maken. Zij en haar huidige man Jos Hoenen geven rondleidingen, er zijn drie gastenkamers met onblij in de voormalige raadszaal kan worden getrouwd, in en om het kasteel is volop ruimte voor kinderpartijtjes, muziekvoeringen en bedrijfsuitjes. Dan is er nog restaurant 't Kasteelhaantje, dat geschikt is voor eet-afspraken, familiebijeenkomsten, trainingen of vergaderingen. En wie wil ervaren hoe het is om in een kasteel te wonen, kan het huren voor een dag, een weekend of nog langer, inclusief bediening. Maar nog vindt Karin het niet genoeg. Ze blijft nadenken over mogelijkheden om mensen naar haar kasteel te lokken. Onlangs heeft ze besloten om vier tot dusver afgesloten kamers open te stellen voor het publiek. Een daarvan is een privé-slaapkamer die zo uit Downton Abbey lijkt weggevoerd. De schouw is alomstig uit een Frans kasteel, op het schitterende bed ligt een met antiek borduurwerk versierd spreid. Twee al even bijzondere kamers die sinds kort te bezichtigen zijn, zijn de keldergewelven in het oudste deel van het kasteel, de donjon. "Het gemeentehuis gebruikte die als kantine en als archief-ruimte", vertelt Karin. "Alles van de oude keuken was er jammer genoeg uit gesloopt. Onze planning is om er opnieuw een 19e eeuwse keuken van te maken. Dan kan deze ruimte ook verhuurd worden voor feesten en

exposities." Ernaast ligt de voorraadkelder, compleet met waterput. Net als vroeger hangen er hammen te drogen. "Een hobby van Jos." Ook over de inrichting van de kamers heeft Karin zorgvuldig nagedacht. "Het kasteel is 800 jaar oud, eeuwenlang hebben hier mensen gewoond die het interieur telkens weer aan hun tijd hebben aangepast. Voor welke tijd kies je dan?" Ze besloot het huis in te richten niet dat wat ze zelf mooi vindt. De meeste meubels had ze al: "Ik ben al dertig jaar bezig met verzamelen. Maar af en toe koop ik ook een gewoon bankje, want je moet wel lekker kunnen zitten." Gewone bankjes of niet, als je door de 23 kamers van Kasteel Vorden loopt, is het alsof je twee en soms drie eeuwen terug gaat in de tijd. In alle vertrekken liggen perzische tapijten, de meubels zijn antiek, de vitrinekasten staan vol met porselein, voor de ramen hangen ruim vijf meter lange gordijnen en in een van de kamers ligt parket dat oort in het Rijksmuseum heeft gelegen. En vergeet de schilderijen niet, zegt Karin: "Daar zitten heel bijzondere stukken tussen." Voor de openstaande deur van de bibliotheek hangt

een koorde; de mensen mogen naar binnen kijken, maar daar blijft het bij. "Eerst mochten ze er gewoon in, maar sommigen haalden mijn boeken uit de boekenkast en dat vind ik niet prettig. Voor onze slaapkamerdeur hangt ook een koorde. Ik vergeet het wel eens om te hangen en dan hoor ik ineens mensen in mijn slaapkamer." Ze zegt het met een lach, want de kasteelvrouw huldigt het principe: hoe meer mensen, hoe meer vreugd. "Ik vind het niet erg dat er mensen in mijn huis rondlopen. Ik ben zelfs van plan om het nog vaker open te stellen. We zullen toch iets moeten doen om het in stand te kunnen houden." Want het opknappen gaat gewoon door en dat kost nu eenmaal handenvol geld. "De houten lambrisering in de trouwzalen vonden we zo mooi, dat we er boven ook een hebben aangelegd. Ik heb hem op Marktplaats gekocht, hij komt uit een kerk. En ieder jaar openen we een paar schoorstenen, want de gemeente had ze allemaal dichtgemaakt. Ze waren zo lek als een mandje. Er zijn er nu vier of vijf gerepareerd, van de winter doen we er weer een. Op dit moment zijn we bezig rondom het kasteel. De opslag is eruit gehaald, want we willen dat de mensen rondom de gracht kunnen lopen. Volgend jaar mei hopen we daarmee klaar te zijn." Karin en Jos doen ("voor 90 procent") alles zelf, want personeel is niet te betalen. "Het is een uitdaging om uit te komen met het geld, maar dat maakt het ook leuk. Als ik vroeger ergens in een kasteel rondliep, dacht ik altijd: wat raar dat de bewoners maar een paar kamers gebruiken als ze zo'n groot kasteel hebben. Maar nu weet ik waarom dat zo is. Ook wij verwarmen 's winters maar een paar ruimtes. Want stoken is duur en je zit toch altijd op dezelfde plek."

